

Arrest

nr. 244 856 van 26 november 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DE BUISSERET
Sint-Quentinstraat 3
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 16 maart 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 februari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 23 maart 2020 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 september 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. GYSELEN, loco advocaat M. DE BUISSERET, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 17 juli 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 10 januari 2020.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 11 februari 2020 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Colombiaanse nationaliteit en werd u geboren op 10 mei 2000 in Tuluá (departement Valle del Cauca). U hebt één oudere halfbroer, [V.], en één oudere halfzus, [V.]. Daarnaast hebt u nog een oudere zus, [C.], en een jongere broer [E.]. Zij hebben dezelfde vader als u. U studeerde slechts tot het 3de middelbaar en begon al vroeg te werken. Zo hielp u uw moeder met de verkoop en werkte u ook in de metaalindustrie en de bouw. Het laatste jaar voor uw vertrek werkte u als arbeider voor het bedrijf PEC.

Toen u ongeveer vijf jaar oud was liet uw moeder uw biologische vader, [J.C.F.S.], opsluiten in de gevangenis omdat hij uw halfzus [V.] had misbruikt. Hij kreeg een straf van ongeveer tien jaar en sindsdien had u geen contact meer met hem. U merkte dat [V.] leed onder wat er gebeurd was en vermoedt dat ze ook met psychologische problemen kampte. Op een dag besloot [V.] om zich aan te sluiten bij de bende van jullie wijk. Ze stond onder meer op de uitkijk voor de politie en begon daarnaast ook marihuana te verkopen. In december, amper vijftien dagen nadat ze toetrad tot de bende, werd uw zus betrappt en gearresteerd door de politie. U denkt dat ze een soort deal sloot en namen van andere bendeleden doorgaf aan de autoriteiten om haar eigen zaak te helpen. Enkele dagen later werd immers een groot aantal andere leden van de bende gearresteerd en eveneens opgesloten in de gevangenis. Bovendien keerde de bende zich daarna tegen u en uw familie, en werd u sindsdien altijd lastig gevallen en bedreigd. Zo zeiden ze onder meer dat u weg moest gaan, pakten ze u ook vast bij uw nek en eisten ze dat u drugs voor hen zou verkopen. Elke keer als u buitenkwam was u bang dat ze u iets gingen aandoen. Ook uw jongere broer [E.] werd lastig gevallen door de bende. Bijgevolg hielden u en uw familie zich veel schuil in huis en hebben jullie veel gebeden. Op een bepaald ogenblik werden jullie dit echter beu en besloten jullie om weg te gaan. Uw moeder regelde een vliegticket voor zichzelf en vloog op 3 oktober 2018 via Spanje naar België, waar een zus van haar woont. Op 13 oktober 2018 diende uw moeder een verzoek om internationale bescherming in. In juni 2019 oordeelde het CGVS dat uw moeder subsidiaire bescherming volgens artikel 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet moest worden toegekend. Vervolgens regelde uw moeder eveneens een reis voor u naar België. U vloog vanuit Cali via Bogotá en München tot in Brussel, waar u op 8 of 9 juli aankwam. Op 17 juli 2019 diende u eveneens een verzoek om internationale bescherming in. In december 2019 liet uw moeder uw jongere broer [E.] eveneens naar België komen.

Ter ondersteuning van dit verzoek legt u uw Colombiaanse paspoort neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Eerst en vooral wenst het CGVS te benadrukken dat elk verzoek om internationale bescherming individueel dient te worden wordt onderzocht, rekening houdend met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing. De vaststelling dat er in hoofde van uw moeder, [C.U.G.C.] [...], werd beslist tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, betekent bijgevolg niet dat aan u automatisch een beschermingsstatus dient te worden toegekend. Immers heeft de asielpcedure niet als doel om het recht op eerbiediging van het gezinsleven te bevestigen, doch wel om na te gaan of er sprake is van een nood aan internationale bescherming.

Ten tweede zijn de door u aangehaalde feiten, namelijk de problemen die u zou gekend hebben met de bende van uw wijk omdat uw halfzus [V.] een aantal van hen zou verklikt hebben bij de Colombiaanse

autoriteiten, louter van gemeenrechtelijk aard en vallen ze bijgevolg reeds buiten het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie. Daarenboven bleek na onderzoek dat er vraagtekens kunnen geplaatst worden bij zowel de ernst als de geloofwaardigheid van deze problemen.

Zo is het noemenswaardig dat u verklaarde dat uw problemen met de bende meteen na de arrestatie van uw halfzus [V.] begonnen (CGVS p.15). U gaf aan dat uw zus reeds een viertal jaar in de gevangenis zit (CGVS p.9) en situeerde haar arrestatie, mits enige twijfel, in december 2017 (CGVS p.12). Op basis van de verklaringen van uw moeder en de documenten die zij omtrent deze arrestatie voorlegde, stelde het CGVS in het kader van de asielprocedure van uw moeder echter reeds vast dat de arrestatie van [V.] reeds in december 2016 plaatsvond (zie CGVS dd.28.05.2019 p.8-9). Het is dan ook opmerkelijk dat u Colombia pas verliet in juli 2019 (zie verklaring DVZ p.12), of met andere woorden ruim tweeënhalf jaar na de start van uw problemen met de bende. Bovendien bent u gedurende al die tijd in dezelfde wijk en in hetzelfde huis (uw ouderlijke huis) blijven wonen, ook na het vertrek van uw moeder in oktober 2018 (CGVS p.17-18 en CGVS dd.28.05.2019 p.8-9). Ook bent u tot vlak voor uw vertrek blijven werken (CGVS p.5), hetgeen de ernst van de bedreigingen die u zou ervaren hebben op zijn minst relativeert.

Gevraagd of de rest van uw familie eveneens problemen kende in deze context, stelde u dat zowel uw broer [E.] als uw zus [C.] meermaals lastig gevallen werden. U voegde hier echter spontaan aan toe dat u denkt dat de bende niet zeker is dat [C.] een zus is van [V.], omdat [C.] al lang samenwoont met haar man (CGVS p.16-17). Nochtans woonde [C.] slechts om de hoek van jullie ouderlijke huis (CGVS p.17), en is het zeer twijfelachtig dat de bende niet zeker zou geweten hebben dat zij een halfzus is van [V.]. De bende wist immers eveneens dat u een halfbroer van [V.] bent, net zoals uw jongere broer [E.]. Dat na het vertrek van uw moeder uw zus [C.] samen met haar gezin opnieuw in jullie ouderlijke huis kwam wonen, naar eigen zeggen om bij de bende de indruk te wekken dat er een nieuwe familie was komen wonen en dat u en uw broer [E.] daar niet langer waren (CGVS p.17-18), is dan ook uiterst merkwaardig. Het feit dat de bende u achteraf nog één keer zou gezien hebben en u proberen achtervolgen hebben maar hierin faalde (CGVS p.18), is al even bedenkelijk.

Daarnaast is het opvallend dat u verklaarde dat uw oudere (half)broer [V.] nog geen rechtstreekse problemen heeft gehad met de bende (CGVS p.17). Nochtans stelde uw moeder tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS dat [V.] na haar vertrek uit Colombia enkele dagen in jullie huis verbleef en destijds door de bende in elkaar geslagen werd in de wijk (CGVS dd.28.05.2019 p.4, 9). Dat u hier niets van zou geweten hebben acht het CGVS absoluut onaannemelijk, zeker gelet op het feit dat [V.] destijds in hetzelfde huis verbleef en deze feiten in jullie wijk plaatsgevonden zouden hebben. Al even frappant is het feit dat u uitdrukkelijk verklaarde dat uw (half)zus [V.] op straat gearresteerd werd door de politie en nadien meegenomen werd naar haar eigen huis, gezien zij al sinds aanzienbare tijd alleen woonde (CGVS p.14). Uw moeder verklaarde echter op haar beurt dat [V.] in jullie eigen (ouderlijke) huis aangehouden werd (CGVS dd.28.05.2019 p.8). Ook is het vreemd dat uw moeder aangaf dat samen met [V.] nog een ander meisje van de bende werd opgepakt, hoewel u dacht dat [V.] destijds alleen gearresteerd werd (CGVS p.14). Daarbij verklaarde uw moeder dat de andere bendeleden een dag eerder dan [V.] werden gearresteerd (CGVS dd.28.05.2019 p.8), terwijl u stelde dat zij pas drie dagen tot een week later opgepakt werden (CGVS p.14). Uw reactie hierop, namelijk dat u de nieuwsuitzending over de arrestatie van de andere bendeleden pas na de arrestatie van uw zus zag en het voor u dus is alsof ze erna pas gearresteerd werden, kan weinig overtuigen. U woonde gedurende al deze gebeurtenissen immers samen met uw moeder in hetzelfde huis, en dit zelfs voor nog zo'n twee jaar nadien, totdat uw moeder Colombia zelf verliet in oktober 2018. Dat u jullie het verloop van de zaken onderling niet zouden besproken hebben, is dan ook weinig geloofwaardig, of ondermijnt op zijn minst de ernst van de problemen die jullie na de arrestatie van [V.] zouden ervaren hebben. Voorts stelde het CGVS ook nog een opvallende inconsistentie met één van uw verklaringen van bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) vast. Zo gaf u tijdens dit interview immers aan dat u omwille van de problemen met de bende een tijdje ergens anders gaan wonen bent (zie vragenlijst CGVS ingevuld door de DVZ vraag 3.5), hoewel u op het CGVS verklaarde steeds in uw ouderlijke huis gebleven te zijn (CGVS p.17). Geconfronteerd met uw uitspraak van bij de DVZ, bleef u dit ontkennen en stelde u dat u louter geregeld bij vrienden bleef overnachten wanneer het donker werd en u niet meer naar huis durfde keren (CGVS p.17). Een aannemelijke verklaring voor deze tegenstrijdigheid gaf u echter niet, waardoor zij nog steeds overeind blijft.

Tot slot is het vermeldenswaardig dat uw zus [C.] volgens uw verklaringen nog steeds in jullie ouderlijke huis in de wijk verblijft (CGVS p.18), hetgeen de ernst van jullie problemen met de bende opnieuw ondermijnt. Zoals eerder opgemerkt kan er immers geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat de bende niet zeker zou zijn van haar familiale band met [V.] en bijgevolg ook met u, uw moeder en uw

andere broers. Uw verklaring dat u denkt dat [C.] extra politiebescherming krijgt omdat u uw moeder hier over de telefoon met haar hoorde spreken (CGVS p.18), spreekt dit overigens tegen, en toont bovendien aan dat jullie beroep kunnen doen op bescherming vanwege de Colombiaanse autoriteiten. Het feit dat u meerdere aangiftes zou gedaan hebben maar hier nooit iets mee gebeurde (CGVS p.10-11), blijft een blote bewering gezien u geen enkel bewijsstuk omtrent deze veelvuldige aangiftes kan voorleggen. Dat u uw enige bewijsstuk, namelijk een foto van één van deze aangiftes, verloren bent, is zeer eigenaardig, zeker daar u blijkbaar heel wat moeite moest doen om dit bewijs te verkrijgen (CGVS p.10). Indien uw problemen met de bende daadwerkelijk groot waren, u zoals u zelf aangaf al eerder van plan was het land te verlaten en u reeds meerdere aangiftes ging doen, kan worden verwacht dat u omzichtiger met dit éne bewijsstuk zou omspringen. Ook acht het CGVS het weinig aannemelijk dat de bende, indien zij uw (half)zus [V.] werkelijk verantwoordelijk achtte voor het verklikken van een groot aantal van hun leden, te werk zou gegaan zijn op de manier zoals door u voorgesteld. Dat zij u altijd probeerden iets ernstigs aan te doen maar hier nooit in slaagden, dat het enkel bij slagen en bedreigingen is gebleven, en zij nooit iets levensbedreigends hebben gedaan (CGVS p.18), is bijzonder eigenaardig. Ook bij uw verklaring dat zij eigenlijk wilden dat u voor hen kwam werken en dat ze u anders zouden vermoorden (CGVS p.16, 18) kunnen de nodige bedenkingen gemaakt worden. U stelde immers dat ze u dit meermaals vroegen en dat u dit altijd weigerde, waardoor ze u bleven lastig vallen (CGVS p.16). Dat een dergelijke criminele bende echter niet daadkrachtiger optreedt bij een geval van verklikking en weigering tot samenwerking, maar wel meer dan twee jaar lang energie steekt in intimidatie en pestgedrag, is zeer merkwaardig.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, moet dan ook besloten worden dat u niet aannemelijk maakte dat in geval van een terugkeer naar Colombia in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in dat geval een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat u, in tegenstelling tot uw moeder, geen enkele vrees aanhaalde ten aanzien van uw vader die door toedoen van uw moeder een celstraf wegens misbruik van [V.] moest uitzitten (CGVS p.5-6).

Het document dat u neerlegde ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming, namelijk uw Colombiaanse paspoort, kan voorgaande appreciatie niet ombuigen. Dit document staft immers louter uw nationaliteit, identiteit, herkomst en reisweg, elementen die hier niet ter discussie staan, en toont op geen enkele wijze uw problemen met de bende van uw wijk aan.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit de COI Focus Republique de Colombia: Situation sécuritaire van juni 2018 blijkt dat dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd onder Uribe en Santos een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg gehad. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar.

Op 7 februari 2017 gingen de vredesonderhandelingen tussen de Colombiaanse overheid en de tweede grootste rebellengroepering, het ELN van start. Het intern gewapend conflict met het ELN bleef onder de huidige president Duque evenwel voortduren. Confrontaties tussen de veiligheidsdiensten en andere rebellengroeperingen vinden nog steeds plaats in diverse regio's van Colombia. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn.

Zowel uit de UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Colombia” van september 2015, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/560011fc4.html> als uit de COI Focus Republique de Colombia: Situation sécuritaire van 7 juni 2018, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombie_situation_securitaire_20180607.pdf, en de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 13 november 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_veiligheidssituatie_colombia_20191113.pdf, blijkt echter duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

Zo is er sprake van een gewapend conflict tussen de rebellengroeperingen, de NIAG's (new illegal armed groups) en de Colombiaanse autoriteiten dat zich concentreert op het platteland in Norte de Santander (regio Catatumbo), Arauca, de Pacific regio (Narino, Cauca, Valle del Cauca, Choco), Antioquia (Bajo Cauca), Zuid Cordoba en de zuidelijke grensregio. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade tengevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt bovendien voor een groot aantal intern ontheemden.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er van 1 januari tot 23 september 2019 slechts 72 confrontaties waren tussen de overheid en gewapende groeperingen en tussen gewapende groeperingen onderling waarbij burgerslachtoffers te betreuren vielen ten gevolge van het algemeen geweld. De meeste van deze incidenten vonden plaats in de regio Catatumbo, Norte de Santander, de regio Bajo Cauca in Antioquia en in Arauca. Bij deze 72 incidenten vielen 458 burgerslachtoffers, waaronder doden en gewonden. Het aantal burgerslachtoffers tengevolge van willekeurig geweld is bijgevolg zeer beperkt in verhouding tot het totale bevolkingsaantal in Colombia, namelijk 50 miljoen in 2019 <http://worldpopulationreview.com/countries/colombia-population/>.

Het gros van de gewelddadige incidenten die zich in Norte de Santander, Arauca, de Pacific regio, Antioquia, Zuid Cordoba en de zuidelijke grensregio afspelen neemt echter de vorm aan van doelgerichte moorden, bedreigingen en aanvallen op openbare voorzieningen en infrastructuur. Dit geweld is echter doelgericht en niet willekeurig van aard.

In de overige regio's en in de (groot)steden van Colombia is er geen sprake van een gewapend conflict en wordt het geweld gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdadagroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing.

Te benadrukken valt dat het geweld in de steden slechts in geringe en indirecte mate gelieerd is aan het gewapend conflict in de bovenvermelde departementen. Bij de moorden die in de steden worden gepleegd worden veelal burgers met een specifiek profiel geviséerd, zoals bijvoorbeeld vakbondsleiders, mensenrechtenactivisten of journalisten. Dit geweld heeft bijgevolg geen uitstaans met art. 48/4, §2, c) Vw. en houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Het gemeenrechtelijk crimineel geweld in de Colombiaanse grootsteden, waaronder ontvoeringen, drugshandel en afpersingen, kadert evenmin binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviséerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Colombia actueel geen reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een

binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, § 5 en 62, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een eerste onderdeel wijst verzoeker er op dat het CGVS elk verzoek om internationale bescherming individueel moet onderzoeken, waarbij rekening wordt gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing. Zijn moeder, C.U.G.C., heeft subsidiaire bescherming verkregen. Hij erkent dat dit niet automatisch betekent dat hem een beschermingsstatuut dient te worden toegekend.

Hij citeert uit de motivering van de beslissing tot de toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut van zijn moeder, die luidt als volgt (stuk 2):

“Het CGVS acht het geloofwaardig dat u geïsoleerd werd door de bende waarbij uw dochter [V.] was aangesloten en dat u werd bedreigd door uw ex-partner [J.C.F.S.] omdat u de politie meldde dat hij zich schuldig had gemaakt aan seksueel misbruik van uw dochter [V.]. Echter, voortgaande op uw verklaringen en rekening houdend met uw profiel en achtergrond blijkt niet dat u wegens uw ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of uw politieke overtuiging wordt vervolgd. U verklaarde dat uw dochter [V.] jarenlang seksueel werd misbruikt door uw ex-partner [J.C.F.S.]. U gaf uw ex-partner aan bij de politie en hij werd veroordeeld tot een celstraf van 11 jaar en 6 maanden, reden waarom hij u bedreigt vanuit de gevangenis. Daarnaast raakte uw dochter [V.] betrokken bij een bende in de wijk en werd ze in 2016 samen met andere bendeleden veroordeeld tot een gevangenisstraf omwille van de verkoop van drugs. De bende acht uw dochter [V.] verantwoordelijk voor de arrestaties waardoor u regelmatig in uw winkel en in de wijk wordt aangesproken en bedreigd. Deze door u aangehaalde feiten zijn louter gemeenrechtelijk van aard en vallen bijgevolg buiten het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie,

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er een reëel risico bestaat dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst blootgesteld zal worden aan foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Rekening houdend met de algemene veiligheidssituatie in Colombia, en gezien de door u aangebrachte feiten, alsook uw vergaringen over uw profiel, uw familiale/financiële situatie in uw land, het tekort aan nationale bescherming en het gebrek aan een intern vestigingsalternatief in uw land, geloofwaardig worden geacht, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan in artikel 48/4, §2 onder b van de Vreemdelingenwet verboden behandeling. Bijgevolg dient u de status van subsidiair beschermde te worden toegekend.”

Verzoeker licht verder toe:

“Het CGVS acht het geloofwaardig dat de moeder van de verzoeker geïsoleerd werd door de bende, waarbij haar dochter [V.] was aangesloten. Tijdens haar verhoor heeft zij verklaard dat haar gehele gezin werd bedreigd door de bende, namelijk haar zoon, de verzoeker.

Bijvoorbeeld:

- Ik vrees voor het leven van mijn kinderen, ik heb nog twee minderjarige kinderen. Ze zeiden dat ze me zouden vinden, daarom kan ik niet terugkeren (CGVS van de moeder van de verzoeker, p. 5)

- Hebben uw andere kinderen problemen gekend?

Ja, zij zijn ook al bedreigd. Er is al geprobeerd om hen te dwingen om drugs te verkopen. Een is zestien en studeert, de ander werkte en werd ook al bedreigd. Ik kan niet rekenen op familie of veel geld om hen te helpen. (CGVS van de moeder van de verzoeker, p. 6)

Uw kinderen werden ook al bedreigd, vertel me dat concreet?

Het laatste wat ik weet, is dat [J.C.] werd bedreigd, omdat hij geen drugs wilde verkopen. Hij werkt in de bouwsector en werd met de dood bedreigd. (CGVS van de moeder van de verzoeker, p. 7)

Hij wilde geen drugs verkopen. Vertel me alles daarover?

Omdat ze zien dat ik er niet meer ben en dat de kinderen alleen zijn, hebben ze hem aangesproken. Ze zeiden dat hij drugs moest verkopen en anders zouden ze hem doden. De politie doet niets. (CGVS van de moeder van de verzoeker, p. 7)

Uw zoon heeft geweigerd om drugs te verkopen?

Ja. (CGVS van de moeder van de verzoeker, p. 7)

Welke zoon werd gevraagd om drugs te verkopen?

[J.]. (CGVS van de moeder van de verzoeker, p. 7)

Als ze jullie met de dood bedreigen, is het dan mogelijk voor [J.] om te weigeren om drugs te verkopen?

Zij benaderen hem en zeggen: verkoop dit en anders vermoorden we je. Hij heeft toch geweigerd, hij zei: 'vermoord me maar als jullie willen'. Maar hij weigerde drugs te verkopen. Ik vrees heel erg voor hun leven. (CGVS van de moeder van de verzoeker, p. 7)

- Welke mogelijkheden heb ik om asiel aan te vragen voor mijn twee jongere kinderen? Wat kan ik doen om hen naar hier te krijgen? Moet ik toestemming krijgen van het land, zodat zij het land binnen kunnen komen?

Zij kunnen het land binnenkomen en asiel aanvragen. Maar het hangt ook af van de beslissing in uw dossier. (CGVS van de moeder van de verzoeker, p. 7)

De asielaanvraag van de verzoeker en de aanvraag van zijn moeder zijn verbonden. Het CGVS acht het geloofwaardig dat de moeder van de verzoeker werd bedreigd door de bende. Daarom moet deze redenering ook van toepassing zijn op de situatie van de verzoeker.

De moeder heeft ook enkele documenten overgelegd, die in aanmerking moeten worden genomen in de asielaanvraag van de verzoeker, omdat de asielverhalen met elkaar zijn verbonden.

Het gezag van gewijsde van de beslissing van het CGVS omvatte dat de moeder en haar familie werd bedreigd door een bende. Het CGVS is gebonden door het gezag van gewijsde van de beslissing van de moeder van de verzoeker.

De subsidiaire bescherming moet toegekend worden aan de verzoeker."

In een tweede onderdeel merkt verzoeker op dat volgens het CGVS de asielprocedure niet tot doel heeft om het recht op eerbiediging van het gezinsleven te bevestigen. Hij benadrukt dat de afstamming tussen hemzelf en zijn moeder niet wordt betwist en dat de bescherming van artikel 8 van het EVRM extra aandacht verdient. Familieleden van personen genieten internationale bescherming, daar UNHCR het beginsel van de gezinseenheid centraal stelt in het vluchtelingenrecht, aldus verzoeker, die vervolgens de paragrafen 184 tot en met 188 van de UNHCR-proceduregids citeert. Hij meent dat hij daarom als vluchteling moet worden erkend of de subsidiaire bescherming moet verkrijgen omdat een ander oordeel strijdig zou zijn met artikel 8 van het EVRM.

Het derde onderdeel van zijn middel licht verzoeker toe als volgt:

"De tegenpartij vindt dat feiten die de verzoeker heeft aangehaald, namelijk de problemen die hij zou hebben gehad met de bende, louter van gemeenrechtelijke aard zijn en bijgevolg reeds buiten het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie vallen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden, wanneer er een reëel risico bestaat dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst blootgesteld wordt aan foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

In subsidiaire orde, moet de status van subsidiaire bescherming worden toegekend aan de verzoeker, omdat, als hij naar zijn land van herkomst zou terugkeren een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan in artikel 48/4 par 2, onder b, van de Vreemdelingenwet verboden behandeling. Bovendien heeft zijn moeder de subsidiaire bescherming verkregen."

In een vierde onderdeel zet verzoeker uiteen:

"De tegenpartij stelt dat de verzoeker de arrestatie van zijn zus in december situeerde, in tegenstelling tot zijn moeder die zei dat de arrestatie van de zus in december 2016 plaatsvond.

Tijdens zijn verhoor heeft de verzoeker het volgende verklaard:

"Wanneer werd uw zus benaderd door deze bende om illegale spullen te verkopen? "

"Dat is al lang geleden. Als ik het mij goed herinner is het 17 december van 2017 dat ze haar opgepakt hebben."

Tijdens zijn verhoor heeft de verzoeker verklaard dat hij niet zeker is van het moment van de arrestatie van zijn zus. Uiteindelijk blijkt de datum die hij noemt verkeerd te zijn, want zijn zus werd gearresteerd in 2016. De herinneringen van de verzoeker zijn niet duidelijk. Bovendien heeft de moeder van de verzoeker documenten overgelegd tijdens haar asielprocedure die bewezen dat de zus van de verzoeker werd gearresteerd in december 2016."

In een vijfde onderdeel argumenteert verzoeker:

"Het CGVS vindt het opmerkelijk dat hij Colombia verliet in juli 2019, ruim tweeënhalfjaar na de start van zijn problemen met de bende. Bovendien is hij al die tijd in dezelfde wijk en hetzelfde huis (zijn ouderlijk huis) blijven wonen, ook na het vertrek van zijn moeder in oktober 2018. Het is merkwaardig dat hij tot zijn vertrek bleef werken.

Allereerst had de verzoeker geen andere keuze dan in dat huis te blijven. Wegens geldgebrek kon hij niet verhuizen. Hij moest werken om te overleven. Hij had geen andere keuze, want ze hadden geen inkomsten. Hij kon nergens anders naartoe. Dat gold ook voor zijn moeder. De feiten vonden in december 2016 plaats en zij kon pas in oktober 2018 het land verlaten, namelijk bijna twee jaar na de feiten. Ze heeft verklaard dat haar zus in Europese Unie haar heeft geholpen met het betalen van haar vliegticket. Het CGVS heeft haar asielaanvraag, dat hetzelfde is als dat van de verzoeker, geloofwaardig geacht. Tot slot is deze bende sterk en goed geïnformeerd. De kans was dus groot dat zij de verzoeker overal zouden vinden."

In een zesde onderdeel benadrukt verzoeker het volgende:

"De verzoeker heeft verklaard dat zijn broer, [V.], en zijn zus, [C.], werden lastiggevallen. Hij was er niet zeker van dat de bende wist dat [C.] de zus van [V.] was. Het is een veronderstelling. Toen zijn moeder Colombia verliet, heeft het gezin nagedacht over een tactiek. [C.] die samenwoonde met haar echtgenoot is weer thuis komen wonen. Zo kon de bende denken dat er een nieuw gezin woont en dat het gezin van de verzoeker het huis had verlaten. Ze wilden de bende de indruk geven dat er een nieuwe familie was gekomen en dat de verzoeker en zijn broer [E.] daar niet langer aanwezig waren."

In zevende onderdeel stipt verzoeker aan:

"Het CGVS vindt het opvallend dat de verzoeker verklaarde dat zijn oudere halfbroer [V.] nog geen problemen heeft gehad met de bende. Nochtans stelde zijn moeder tijdens haar persoonlijk onderhoud met het CGVS dat [V.] na haar vertrek uit Colombia enkele dagen in het huis verbleef en destijds door de bende in elkaar geslagen werd in de wijk. Het feit dat hij hier niets van zou hebben geweten, acht het CGVS absoluut onaannemelijk, zeker gelet op het feit dat [V.] destijds in hetzelfde huis verbleef en deze feiten in de wijk plaatsgevonden zouden hebben.

Over het verblijf van zijn broer, [V.], heeft de verzoeker de volgende verklaard:

(...)

Hieruit blijkt dat [V.] niet in hetzelfde huis woont als de verzoeker, maar dat hij af en toe thuis komt. Dat betekent dat de verzoeker niet dagelijks in contact stond met zijn broer. De broer sliep niet thuis, want hij had een kamer gehuurd in een ander huis in Tuluá of hij was in andere steden op zoek naar werk.

Ten tweede heeft [V.] over zijn aanval gesproken met zijn moeder en niet met de verzoeker. Hij wilde zijn broer niet afschrikken. Daarom heeft [V.] daar nooit met de verzoeker over gesproken. De verzoeker was niet op de hoogte."

In een achtste onderdeel zet verzoeker uiteen:

"Het CGVS vindt het frappant dat hij uitdrukkelijk verklaarde dat zijn zus [V.] op straat gearresteerd werd door de politie en nadien meegenomen werd naar haar eigen huis, omdat zij al een aanzienlijke tijd alleen woonde. Zijn moeder verklaarde op haar beurt echter dat [V.] in het eigen (ouderlijk) huis werd aangehouden. Het is vreemd dat de moeder aangaf dat [V.] samen met een ander meisje van de bende werd opgepakt, hoewel de verzoeker dacht dat [V.] destijds alleen gearresteerd werd. Daarbij verklaarde de moeder dat de ander bendeleden een dag eerder dan [V.] werden gearresteerd, terwijl de verzoeker stelde dat zij pas enkele dagen tot een week later opgepakt werden.

De zus van de verzoeker werd aangehouden bij het huis van de moeder van de verzoeker. Daarna heeft de politie haar naar haar huis meegebracht. De politieambtenaren wilden ook huiszoeking doen om andere bewijzen te vinden. Daarom werd zij naar deze plaats gebracht. Op deze plaats werd de zus geïnformeerd over haar situatie en haar rechten. Ze hebben haar kamer doorzocht. De moeder was met haar meegekomen.

Er is geen sprake van een tegenstrijdigheid, gezien de verzoeker heeft verklaard dat zijn zus bij haar eigen thuis werd gearresteerd. Inderdaad werd ze daar formeel gearresteerd, omdat de politie bij haar thuis haar rechten en de reden van haar arrestatie wilde toelichten.

Het gaat om verschillende interpretaties van de feiten, maar de feiten zijn dezelfde. De moeder van de verzoeker heeft bovendien verschillende documenten overgelegd ter ondersteuning van haar asielaanvraag, om de arrestatie van de zus van de verzoeker te bewijzen. Dat werd niet betwist door de verwerende partij.

Ten tweede heeft de moeder verklaard dat een andere persoon samen met de zus van de verzoeker is gearresteerd. Deze arrestatie was op hetzelfde moment maar niet op dezelfde plaats. [V.] werd alleen gearresteerd, maar er was ook een persoon die op een andere plaats werd gearresteerd. De verklaringen van de verzoeker zijn niet tegenstrijdig, omdat zijn zus alleen was gearresteerd. De moeder verduidelijkt dat er een andere persoon werd gearresteerd op een andere plaats.

Tot slot heeft de verzoeker verklaard dat hij niet zeker was van de arrestatie van de andere bendeleden. Hij heeft verklaard dat die arrestatie een paar dagen later plaatsvond, maar hij wist dat niet zeker. Zijn moeder had daarover meer informatie. [...]"

In negende onderdeel merkt verzoeker op:

"Het CGVS stelde ook een opvallende inconsistentie vast in een van zijn verklaringen bij DVZ. Hij heeft verklaard dat hij vanwege de problemen met de bende een tijd ergens anders heeft gewoond, hoewel hij bij het CGSVS verklaarde dat hij steeds in het ouderlijk huis was gebleven.

De verzoeker ging dat hij af en toe slapen bij vrienden, maar hij woonde steeds in het ouderlijke huis. Daarom zei hij dat hij een tijd ergens anders heeft gewoond."

In een tiende onderdeel licht verzoeker toe:

"Volgens het CGVS is het vermeldenswaardig dat zijn zus nog steeds in hun ouderlijk huis in de wijk verblijft.

Zijn verklaring dat hij denkt dat [C.] extra politiebescherming krijgt, omdat zijn moeder dit telefonisch heeft besproken met de zus, spreekt dit overigens tegen. De verklaring toont bovendien aan dat zij een beroep kunnen doen op de bescherming van de Colombiaanse autoriteiten.

De verzoeker, zijn gezin en zijn zus hadden niet de mogelijkheid om in een andere plaats te gaan wonen. Ze beschikken niet over genoeg inkomen en konden niet verhuizen. Zijn moeder heeft een paar maanden geleden internationale bescherming gekregen en heeft een baan gevonden. Zo kon zij geld sturen naar haar dochter. Haar dochter en haar gezin hebben het ouderlijk huis verlaten en wonen in een andere plaats.

De politie kan het gezin geen bescherming geven. De politie was op de hoogte van de bedreigingen jegens het gezin, maar de politie kan niets doen. Het bewijs daarvan is dat de verzoeker bij de politie is langsgedaan."

Een elfde onderdeel luidt als volgt:

"Het CGVS vindt het vreemd dat de verzoeker geen enkel bewijsstuk heeft omtrent de veelvuldige aangiften die hij heeft gedaan bij de politie. De politie geeft geen kopieën van de aangiften die hij heeft gedaan bij de politie. Hij heeft ook geen originele documenten gekregen. UNHCR benadrukt in haar Richtlijnen met betrekking tot Colombia van 2015 overigens dat (p. 7):

"in areas where there is a strong presence of NAGs and/or guerrilla groups or areas affected by active conflict, the ability of the Government to provide protection is highly limited, due to lack of presence and capacity, as well as sometimes issues of corruption and complicity by local and regional authorities."

Een twaalfde onderdeel luidt als volgt:

"Het CGVS acht het weinig aannemelijk dat de bende, indien deze [V.] werkelijk verantwoordelijk achtte voor het verklikken van een groot aantal bendeleden, te werk zou zijn gegaan op de manier die de verzoeker heeft voorgesteld. Dat de bendeleden altijd probeerden hem iets ernstigs aan te doen, maar hier nooit in slaagden, en dat het enkel bij slaan en bedreigingen is gebleven en zij nooit iets levensbedreigends hebben gedaan, is eigenaardig. Ook bij zijn verklaring dat de bendeleden eigenlijk wilden dat hij voor hen kwam werken en dat zij de verzoeker anders zouden vermoorden, kunnen de nodige kanttekeningen worden geplaatst. Dat een dergelijke criminele bende niet daadkrachtiger optreedt bij een geval van verklikking en van weigering tot samenwerking, maar wel meer dan twee jaar lang energie steekt in intimidatie en pestgedrag, is zeer merkwaardig.

De bende wilde dat de verzoeker drugs verkoopt. De bende wilde hem niet doden want de verzoeker was nodig om drugs te verkopen. De verzoeker werd regelmatig bedreigd. De tegenpartij geeft geen overtuigende argumenten die dit betwisten. Dit bevestigt dat de verzoeker, die in het verleden al in de problemen is gekomen met die bende, nog steeds een actuele vrees voor vervolging heeft.

De verzoeker dient daarom als vluchteling erkend te worden."

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het EVRM, de artikelen 48/4, § 2, c) en 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker klaagt aan dat er geen onderzoek werd gevoerd naar de recente veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst waarbij hij verwijst naar en citeert uit landeninformatie die volgens hem aantoonde dat hij subsidiaire bescherming nodig heeft in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker voegt ter staving van zijn verzoekschrift volgende stukken toe:

- de beslissing van de commissaris-generaal van 13 juni 2019 tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aan zijn moeder;
- het gehoorverslag van zijn moeder bij het CGVS van 28 mei 2019.

3. Aanvullende nota's

3.1. Verweerder maakt op 7 oktober 2020 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, waarin een evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Colombia wordt gemaakt. Hij verwijst hierbij naar de COI Focus "*Colombia: veiligheidssituatie*" van 27 juli 2020.

3.2. Op 29 oktober 2020 ontvangt de Raad vanwege verzoeker een aanvullende nota, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarbij hij volgende stukken voegt:

- kopie van een klacht ingediend op 23 mei 2019 bij de politie;
- een uittreksel uit het rapport COI Focus "*Colombia: veiligheidssituatie*" van 27 juli 2020;
- foto's van verzoekers broer V. die werd mishandeld door de bende;
- bewijs dat de zus van verzoeker werd veroordeeld tot een celstraf van 5 jaar vanaf 18 december 2016.

4. Beoordeling van de zaak

Verzoeker is afkomstig van Tuluá in het departement Valle del Cauca en verklaart Colombia te hebben verlaten omwille van problemen die hij zou hebben gekend met een bende in zijn wijk, nadat zijn halfzus V. een aantal bendeleden zou hebben verklikt bij de Colombiaanse overheden, waarbij hij werd bedreigd en de bende van hem eiste dat hij drugs voor hen zou verkopen.

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoekers moeder, mevrouw G.C.C.U., op 29 oktober 2018 een beschermingsverzoek indiende waarbij zij verklaarde, enerzijds, bij terugkeer naar Colombia haar ex-partner, de vader van verzoeker, te vrezen omdat zij hem aangaf bij de politie wegens het misbruik van haar dochter V. en hij ermee dreigde achter haar aan te komen van zodra hij vrijkwam uit de gevangenis en, anderzijds, de bende te vrezen waarvan haar dochter V. lid was omdat de bendeleden haar dochter verantwoordelijk achten voor hun arrestatie en zij verzoekers moeder regelmatig bedreigden in haar winkel of op straat.

Op 13 juni 2019 werd verzoekers moeder de subsidiaire bescherming toegekend. In die beslissing, die bij het verzoekschrift wordt gevoegd, kan worden gelezen: "*Het CGVS acht het geloofwaardig dat u geviseerd werd door de bende waarbij uw dochter [V.] was aangesloten en dat u werd bedreigd door uw ex-partner J.C.F.S. omdat u de politie meldde dat hij zich schuldig had gemaakt aan seksueel misbruik van uw dochter [V.]*."

Uit deze beslissing blijkt verder dat verzoekers moeder de subsidiaire bescherming wordt toegekend omwille van een combinatie van de algemene veiligheidssituatie in Colombia met een aantal factoren die geloofwaardig worden geacht, zoals de aangebrachte feiten, de verklaringen over haar profiel, haar familiale/financiële situatie in haar land, het tekort aan nationale bescherming en het gebrek aan een intern vestigingsalternatief.

In deze beslissing wordt vermeld dat de identiteit van de moeder en haar kinderen niet wordt betwist. In het gehoorverslag van verzoekers moeder kan worden gelezen dat zij ook vreesde voor het leven van haar kinderen, met name haar zonen J.C., dit is verzoeker, en E., omdat ook zij werden bedreigd door de bende die voorts van hen eiste dat ze drugs zouden verkopen. De moeder verklaarde uitdrukkelijk dat verzoeker werd bedreigd omdat hij geen drugs wilde verkopen voor de bende.

In de bestreden beslissing wordt niet tegengesproken dat verzoeker de zoon is van mevrouw G.C.C.U., noch dat verzoeker samen met zijn moeder in hetzelfde huis woonde tot aan haar vertrek uit Colombia.

Evenwel oordeelt de commissaris-generaal dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de toekenning van internationale bescherming.

Hij baseert zich op volgende bevindingen:

(i) Verzoeker situeert zijn problemen met de bende meteen na de arrestatie van zijn halfzus V., dit is in december 2017, terwijl zijn moeder de arrestatie situeert in december 2016.

(ii) Hij verliet Colombia pas in juli 2019, dit is ruim tweeënhalf jaar naar de start van zijn problemen met de bende, en is tot dan steeds blijven wonen in hetzelfde ouderlijke huis alsook blijven werken, wat volgens de commissaris-generaal de ernst van de voorgehouden bedreigingen relativeert.

(iii) Verzoeker verklaart dat ook zijn broer E. en zijn zus C. meermaals werden lastig gevallen maar stelt eveneens dat de bende niet zeker is dat C. een zus is van V. De commissaris-generaal acht dit twijfelachtig omdat C. om de hoek van het ouderlijke huis woonde en de bende daarentegen wél wist dat verzoeker en zijn broer E. halfbroers zijn van V. Het relaas dat C. na het vertrek van de moeder in het ouderlijke huis is komen wonen om de indruk te wekken dat er een nieuwe familie was en het relaas dat de bende verzoeker nog één keer zou hebben gezien en probeerde te achtervolgen, acht de commissaris-generaal merkwaardig en bedenkelijk.

(iv) Verzoeker verklaarde dat broer V. geen rechtstreekse problemen heeft gehad met de bende, terwijl zijn moeder anderszins verklaarde. Dat verzoeker hiervan niet op de hoogte zou zijn, is volgens de commissaris-generaal niet aannemelijk.

(v) De verklaringen van verzoeker over de arrestatie van V. en de bendeleden zijn niet consistent met de verklaringen van zijn moeder.

(vi) Verzoeker verklaarde op de DVZ dat hij omwille van de problemen met de bende een tijd ergens anders is gaan wonen, terwijl hij dit op het CGVS ontkende en enkel stelde geregeld bij vrienden te hebben overnacht, hetgeen volgens de commissaris-generaal geen aannemelijke verklaring kan bieden voor de vastgestelde tegenstrijdigheid.

(vii) Verzoeker verklaarde dat zijn zus C. nog steeds in het ouderlijke huis in de wijk verblijft, hetgeen volgens de commissaris-generaal de ernst van hun problemen met de bende opnieuw ondermijnt.

(viii) Verzoekers verklaring dat zijn zus C. extra politiebescherming krijgt, toont aan dat zij een beroep kunnen doen op de bescherming vanwege de Colombiaanse overheden.

(ix) Verzoekers verklaring dat hij meerdere aangiftes zou hebben gedaan en dat hij zijn enige bewijsstuk is verloren, is voor de commissaris-generaal niet meer dan een blote bewering en verder zeer eigenaardig.

(x) De commissaris-generaal acht het weinig aannemelijk dat de bende, indien zij halfzus V. werkelijk verantwoordelijk achten voor het verklikken van een groot aantal van hun leden, te werk zou zijn gegaan op de manier die verzoeker voorstelt. Het is volgens de commissaris-generaal bijzonder eigenaardig dat het enkel bij slagen en bedreigingen is gebeven en het is zeer merkwaardig dat een dergelijke criminele bende, die met de dood dreigde als verzoeker niet met hen samenwerkte, niet daadkrachtiger optreedt bij een geval van verklikking en weigering tot samenwerking, maar wel meer dan twee jaar lang energie steekt in intimidatie en pestgedrag.

Voormelde bevindingen lijken prima facie steun te vinden in het administratief dossier, hoewel nog de bedenking kan worden gemaakt dat verzoeker ten tijde van deze gebeurtenissen, minstens gedurende de periode 2016-2018, nog minderjarig was zodat zijn verklaringen ook in het licht van zijn toenmalige minderjarigheid moeten worden gezien.

Dat de motieven die zijn opgenomen in de bestreden beslissing prima facie pertinent en terecht lijken te zijn, lijkt er evenwel op te wijzen dat de moeder van verzoeker evenmin nood aan internationale bescherming heeft. Immers, heel wat van deze bevindingen die ten aanzien verzoekers vluchtrelaas worden gemaakt en die afbreuk lijken te doen aan zowel de ernst, de geloofwaardigheid als de gegrondheid van de bedreigingen door de bende, kunnen evengoed ten aanzien van het vluchtrelaas van verzoekers moeder worden gemaakt. Zo merkt de Raad op dat dat waar de moeder de arrestatie van haar dochter V. situeert in december 2016, zij eveneens pas twee jaar later uit Colombia is vertrokken, met name op 3 oktober 2018. Tevens blijkt uit het gehoorverslag van de moeder dat zij gedurende al die tijd in dezelfde wijk en in hetzelfde huis is blijven wonen en ook is blijven werken in haar winkel. Waar verzoekers moeder verklaarde dat zij tijdens deze jaren heel vaak thuis en in de winkel bedreigd werd, onder meer door de leider van de bende die zei dat als ze niet vertrok ze haar zouden martelen en in stukken hakken, blijkt uit haar verklaringen dat het al die tijd niettemin enkel bij bedreigingen is gebeven.

Waar in de bestreden beslissing nog wordt opgemerkt dat verzoeker, in tegenstelling tot zijn moeder, geen enkele vrees aanhaalde ten aanzien van zijn vader die door toedoen van zijn moeder een celstraf

wegens misbruik van zijn zus V. moest uitzitten, wijst de Raad erop dat volgens het gehoorverslag van de moeder de bedreigingen door de bende de precieze aanleiding vormden voor haar vertrek uit Colombia. Overigens kunnen ten aanzien van de ernst, geloofwaardigheid en gegrondheid van de bedreigingen door de ex-partner van verzoekers moeder grotendeels dezelfde bevindingen worden gemaakt als wat betreft de bedreigingen door de bende.

Bijgevolg lijkt het gegeven dat de moeder van verzoeker (nog steeds) de subsidiaire bescherming geniet, onverenigbaar met de inhoud van de in de bestreden beslissing opgenomen motieven.

Het is de Raad te dezen onmogelijk om een duidelijk zicht te krijgen op de redenen waarom verzoeker, dit in tegenstelling met zijn moeder met wie hij een vergelijkbaar profiel vertoont, niet in aanmerking komt voor de toekenning van internationale bescherming.

Aangezien de Raad niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het hem derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 11 februari 2020 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig november tweeduizend twintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES